



Helg

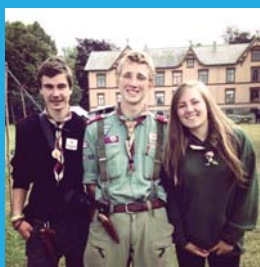
i Birkeland

MENIGHETSBLAD NR 4/13 ÅRGANG 50 med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti



Kickstart på høsten

Ungdomsledere fra Birkeland samlet før et nytt semester.



Speidere!

- Speiding gir oss minner for livet, fastslår entusiastene. Les mer om bevegelsen på side 2 og 3.



FOTO: PRILLEN/WIKIMEDIA

Miljøvalg?

Først godt ut i valgkampen dukket miljørakene opp. Men Kirken har lenge søkt å løfte dette viktige emnet i debatten. Side 8-11



Misjonsprosjekt i Estland

Birkeland skal bidra til menighetsplanting i Estland. Etter frigjøringen fra Sovjet har mye gått bra i det baltiske landet, men fortsatt må den evangelisk-lutherske kirken løse store problemer. Side 14-15

Tro og tjeneste mens tiden kommer

Det er bare bra å falle i tanker av og til. Noen ganger handler det også på en god måte om hva vi vil gjøre med livet. Hva er viktig? Hva er ikke så viktig? Hva gjør vi ut av livet vi har fått?

REFLEKSJON VED IVAR BRAUT

Jeg vil holde fram noen aspekter som er viktig ut fra Bibelen. Og da er jo Bibelen noe mer enn boken. Det er det Gud har gitt oss som «lys på veien».

Når vi tenker over livet handler det først av alt om fundamenteringen av livet. Hva bygger vi på? Hvem tror vi på? En ting er at slike tanker er til hjelp og avklaring for oss selv, men enda mer er det et spørsmål om sannhet. Hvem gir oss sannheten om livet?

Ikke svar på alt, men hvem gir oss fundamentet? Hva er sant? I Bibelen er det møtet med Jesus som gir innhold og grunnlag. Det er godt om vi går til Jesus når vi faller i tanker og tenker over det viktigste. Da tar vi også barnetroen med oss inn i voksenlivet og lar sentrum i den kristne tro

bli avgjørende for livet. Vi velger – vi lar oss gripe – Jesus-troen for tiden som kommer. Mange i Norge har en kristen tro uten å være ofte i kirken. Det går an. Men mye går nok tapt ved å leve alene i troen. Jeg tror en går glipp av både påfyll og nye, berikende tanker. Derfor vil jeg invitere inn i det lokale fellesskapet av troende. Ikke fordi kirken er prektig eller fullkommen, for det har den aldri vært, men fordi vi trenger hverandre.

I den lokale menigheten – slik som Birkeland menighet – er det forskjellig innstilling til det å tro. Vi forkynner Kristus og inviterer til tro på Ham. Men ingen skal bli presset til noe som helst. For eksempel skal det være et fritt valg om en vil være med i nattverden. Det fine er at det godt går an å være del av fellesskapet uten å være avklart og sterk i troen. For eksempel kan en være med og gjøre en tjeneste. Tjenesten kan komme før troen og uavhengig av den sterke tro. Dette er også folkekirkenes preg. Mens tiden kommer kan en være del i et fellesskap som gjør godt for andre.

Så kan det forme seg som en takk og en bønn neste gang en faller i tanker om det viktige: La meg få leve i troen på Jesus. Takk for at jeg kan be og at jeg kan være i tjeneste. ●



Speiding gir oss minner for livet!

Som speider får man ofte spørsmålet «Hva gjør dere egentlig på speideren?»

AV AMALIE ULEVIK BJERK OG MERETE KARLSEN, BIRKELAND SPEIDERGRUPPE

Som oftest svarer man bare «Joda, vi lærer førstehjelp, tar merker og får mange gode venner.» Som speider selv blir man ofte sittende igjen å tenke over spørsmålet og tenke, «ja hva gjør vi egentlig?».

Speideren er egentlig en kjempe stor familie, der alle bryr seg om hverandre og man får mange nye og gode venner. Som sagt tar vi merker og lærer førstehjelp, men speideren handler ikke bare om det. Speideren handler om fellesskapet, etikk og moral, lære å handle selvstendig og klare seg selv.

Som speider tar man også en del kurs, blant annet patruljeførerkurs også kjent som peffkurs. Det er et kurs for dem i 7-10 klasse, og kursene er en del av ledertreningen man kan få igjennom speideren. På kursene lærer man hvordan man skal lede en patrulje, hva som skal til for å være en god leder og hvordan lære fra seg på en god måte. De to kursene går over to helger pr. kurs, fordelt utover året. Etter kursene er man det man kaller PEFF, pa-

truljefører, i speideren. Da kan man lede patruljen man er med i. Gruppen er fordelt opp i flere patruljer, der de minste, 2-3 klasse er i en patrulje og 4-10 klasse er i en annen. Når man er ferdig i 10. klasse kan man bli Rover, men først må man igjennom en tradisjonell opptagelse. Videre kan man bli leder og fortsette ledertreningen sin. Speiding er derfor en aktivitet for folk i alle aldere!

Som speider drar man og på en god del turer og leirer, noe som de fleste speidere syntes er utrolig gøy. Turene kan både være kurs, turer for å bli kjent med nye mennesker eller turer for gruppen eller patruljen. Det kan variere hvor turene er og de kan være helt i nærområdet eller f.eks. i Oslo eller Stavanger.

Leirene, er det de fleste liker best. Leirene varierer i fra kretsleirer til verdens leirer. En kretsleir er en leir der kun kretsen er, kretsen består av byen man bor i og litt tettsteder rundt, f.eks. Bjørgvin krets, der er det grupper fra Bergen, Os og Meland kommune. Man har også landsleir der alle kretsene kommer og bor sammen i en uke, man



BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJULD • SLETTEBAKKEN • STOREVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Helgi i Birkeland utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem i menigheten og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Martin A.E. Andersen, Astrid Dalehaug Norheim, Frode Høyte og Ivar Braut.

Sentralredaksjon: Kun henvendelser ang. fellesstoff til bladet (side 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Redaktør: Magne Fonn Hafskor
tlf. 55 39 04 40 - eyecu@online.no

Produksjon: Dragefjellet - post@dragefjellet.no
tlf. 55 23 25 47 - Filer over 5 mb: jan.hm@frisurf.no

Trykk: Bodoni

Annonser, fellessider (side 5-12):

Knut Sundt Rosenlund - 906 96 474 - costly@online.no

Annonser, lokalsider: Kontakt lokalredaksjonen.

Stoffdeadline neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 1. oktober

Møtekalender/utgivelsesplan:

Se facebook-gruppen «Informasjon menighetsblader Fana prosti»





Liv og røre på speiderleir - og stillhet og stemning på samme leir (under).



møter mange nye mennesker og treffer igjen bekjente og venner.

Den største leiren som finnes er verdensleir, denne arrangeres forskjellige steder i verden og da drar man sammen som en nasjon, altså Norge, og møter

mange mennesker fra forskjellige land. Det alle leirene har til felles, uansett hvilke leir du er på, er at de gir minner for livet. For slik er speideren, uansett hvor du drar, hvem du er med eller hva du gjør, vil speideren alltid gi minner for livet! ●

Nytt konfirmantår!

Vi gleder oss til å ta imot nye konfirmanter, og åpner kirkedørene for dem torsdag 3. september! Jenter møter kl. 16 og gutter kl. 17.30.

Vi har mottatt mange påmeldinger i løpet av sommeren, og på dette møtet vil de påmeldte få vite hvilken gruppe de har kommet på, og ellers motta informasjon om konfirmantopplegget vårt.

Foreldre skal selvsagt også få informasjon, men dette gjøres pr. brev (i midten av september) og ved innkalling til foreldremøtet vårt (tirsdag 29. oktober).

Har du ennå ikke fått meldt deg på?

Da går du snarest inn på www.birkelandmenighet.no og finner flere opplysninger og elektronisk påmelding der.

HJERTELIG VELKOMMEN! ●

Velkommen til «Optimisten»

Klubben «Optimisten» er en klubb tilrettelagt for utviklingshemmede, og holder til på Nesttun bedehus hver første onsdag i måneden.

Birkeland menighet og bedehuset driver klubben sammen.

Har du lyst til å komme?

Hver gang begynner vi med å synge «Jeg blir så glad når jeg ser deg» - og så går vi rett på middagen. Vi serverer nemlig middag hver gang - med kake eller dessert (gi beskjed om du har en type matallergi, så ordner vi med det).

Etter middagen har vi som regel noen på besøk som holder en andakt for oss, og så bruker vi resten av tiden på å synge mye sammen.

Det koster 50,- kr, og vi pleier å være mellom 30 og 40 stykker hver gang. Velkommen til deg også !

Høstprogram - onsdager kl. 18-20

• 4. sept. • 2. oktober • 6. november (NB! i Kloppedalen bofellesskap) • 4. desember

På vegne av «Optimisten»:

Linda Bårdsen ●



Nabokafé

Velkommen til nabokafé i menighetshuset, Øvsttunveien 29, hver tirsdag fra kl 12-14.

Her serverer vi rimelig suppe, rundstykker, vafler, kaffe og te. Nabokaféen er et flott sted å treffe andre og få litt påfyll! Vi holder åpent hele året, bortsett fra i romjulen, i påsken og i skolens sommerferie.

Vi holder åpent hele året, bortsett fra i romjulen, i påsken og i skolens sommerferie. Velkommen! ●



Undringsstunder

Annehver tirsdag er det undringsstund (en åpen samtalegruppe) kl. 13 i peisestuen på Birkeland menighetshus, med innledning av en av menighetens prester. Kombiner gjerne undringsstunden med en tur innom nabokaféen først (se side 3).

Høstens datoer: • 27. aug. • 10. sept. • 24. sept. • 8. sept. • 22. okt. • 5. nov. • 19. nov. • 3. des. ●

Kirkebakken er gammel, *kirkekaffen er ny!*

Kirkebakken var i flere hundre år den faste møteplassen her i landet, den gang folk flest bodde spredt på gårder og langs kysten og var bundet til det daglige arbeidet med jorden eller fisket.

AV MARTIN A.E. ANDERSEN

Samling til gudstjeneste i den lokale kirken gav mulighet til sosial kontakt, der en kunne treffe slektninger og kjente og spørre nytt om folk og hendelser både nær og fjernt. Lensmann og sorenskriver nyttet også muligheten til å komme med kunngjøring og pålegg, og den lokale løytnant eller kaptein sørget for at unge menn fikk litt eksersis og enkle våpenøvelser nær kirkebakken. Det meste av dette skjedde etter at gudstjenesten i kirken var over, og dagen kunne iblant komme på hell før alle kirkegjengerne var trygt tilbake i egne hus. Men samlingen på kirkebakken var så viktig og krevende at en gjerne også hadde med nødvendig mat og drikke, og da hørte øl ofte med. Det var lenge regnet mer som et nødvendig drikke enn som et rus- og nytelsesmiddel, så ølet var derfor ikke fremmed ved samlingene på kirkebakken.



Mot midten av 1800-tallet var kirkebakken fortsatt en viktig møteplass, men nå kom mat- og drikkeskikker i samfunnet etter hvert i endring da en i 1842 hadde fått en ny lov om «*Handel med de u-undværligste Fornødenhetsartikler*» også i landdistriktene. Dermed ble det lovlig å selge varer som korn, tobakk, sukker og kaffe hos «småhandlende på Landet». Men lovgiverne var lenge i tvil om fritt salg av kaffe, siden den var å regne som en luksus og bruken dermed kunne være et «uttrykk for lettsindighet». Relativt raskt innså en likevel at kaffe som nytelsesmiddel kunne motvirke gamle tradisjoner knyttet til brennevin og øl ved bryllup, begravelser, juleskikker og søndagssamlinger på kirkebakken. Riktignok var kaffe å regne som et nytelsesmiddel, men den var uten rusens skadevirkninger.

Siste halvdel av 1800-tallet

var preget av en omfattende kamp mot økende bruk av brennevin, og vi fikk stadig nye måteholdsforeninger og avholdslag, almueforeninger og sogneselskap mot «Brændevinsdrik», foruten samtalelag, bondevennforeninger og andre møteplasser, der servering av kaffe ble sentralt. Bruk av øl og vin hadde derimot et visst spillerom, også i kirkelige kretser, inntil kampen for totalavhold mot all bruk av alkohol raskt satte inn for fullt. Nå ble det totalavholdslag og godtemplarlosjer for voksne og barn, Hvite Bånd, Blå Kors, og nye serveringssteder som kaffistover, kaffehus, og møtelokaler for samtalelag, mannslag og kvinnelag, der samling om kaffen stod i sentrum.

Kaffen var altså opprinnelig et nytelsesmiddel som i nyere tid kom til Europa fra Nord-Afrika og etter hvert for fullt fikk innpass i alle befolkningslag. Norge

Kirkekaffe i Birkeland. ARKIVFOTO

og de øvrige nordiske landene har i dag et særlig stort forbruk av kaffe, ikke minst fordi kaffen som nytelsesmiddel bevisst og systematisk tidlig ble satt inn som et ledd i kampen mot tradisjonell bruk av særlig brennevin og øl i sosiale sammenhenger.

Interessant er det her at kirken ganske tidlig så kaffens spesielle muligheter, noe som også kommer klart til uttrykk når en i dag etter søndagens gudstjeneste kalles til samling om kaffekoppen på bakken foran kirkedøren, i menighetshuset eller på de bakre benker i kirkerommet når været er ulaglig. Samling til kirkekaffe gir mulighet til samtale og videre refleksjon over dagens tekst, utveksling av nødvendig informasjon eller orientering om det som senere skal skje i kirkelig sammenheng, eller ganske enkelt utveksling av «siste nytt» og meninger om dette og hint som har skjedd siden sist en møttes.

Å møtes på kirkebakken og til kirkekaffe i dag har sine fordeler og vurderes høyt av mange. Bare gjennom fantasien kan vi da forestille oss hvordan kirkegjengerne gjennom århundrer har sett frem til og har opplevd søndagens møter med fjerne og nære slektninger, kjente og ukjente, og der har spurt nytt fra verden utenom ens egen hverdag. ●

KELLER

SPAREBØSSER – LOMMEBØKER

NESTTUNVEIEN 101 A –
P.O. BOX 50 NESTTUN – 5852 BERGEN
TELEFON 55 13 55 55 – TELEFAKS 55 13 70 10

Samdals

Begravelsesbyrå AS

Bjørn-Eivind K Netland og Arve Løvenholdt
TRADISJON – TRYGGHET – RESPEKT
Gratis samtale i hjemmet. Døgnvakt: 55 90 19 80



Er kristne annleis enn andre? Bibelen påstår noko så radikalt som at når ein blir kristen, så får ein eit nytt liv. Mange ulike bilete er brukt for å skildra dette livet. Eit av dei går på at når vi tar imot Jesus, så blir vi poda inn i han, som ei grein på eit tre.

Meir enn eit tre

FRUKTTRE: Biletet viser eit sitrontre fotografert på Korsika. FOTO: JEAN-PAUL GRANDMONT



REFLEKSJON AV PSYKOLOG UNNDIS BERGÅS

Vi får fellesskap med Gud og får syndene tilgitt. Men ikkje berre det. Den greina som er i Kristus, ber god frukt. Det vil seia at den lever til ære for Gud og gjer det som er godt for sine medmenneske.

Andre stader i Bibelen blir kristne omtalt som fruktberande tre. Eit viktig spørsmål for kristne menneske blir då: Korleis kan vi bera mykje frukt? Skal det bli mykje frukt, må treet bli stelt med og få sol og næring. Overført på kristenlivet taler ein om å lesa og høyra Guds Ord og be, vera med i det kristne fellesskapet og delta i nattverden. Slik kan ein bera mykje frukt.

Dette er eit vakkert bilete som seier mykje viktig om det å leva som ein kristen. Men det manglar noko. Menneske er ikkje tre. Vi har ein vilje; vi kan gjera sjølvstendige val. Det er ikkje slik at dersom eg berre les nok i Bibelen, så vil eg aldri sára andre eller unnlata å visa omsorg mot mine medmenneske.

Også når eg nettopp kjem frå gudstenesta, kan det godt henda eg kjenner meg sur

og irritabel overfor mine nærmaste utan særleg grunn. Eg må velja om eg vil tømme det negative ut over dei eller halda det tilbake og i staden snakka vennleg og vera hjelpsam – trass i det eg føler. Eller det kan gjelda freistinga til å vera med å baksnakka ein annan under kyrkjekaffien. Det kan vera lettest å delta i den negative ryktespreiinga, endå eg nettopp har tatt imot både forkynning og nattverd. Eg må sjølv velja å la vera og kanskje heller seia noko positivt om vedkomande.

Ved trua får vi ein ny natur som vil Guds vilje, men vi har framleis også den gamle naturen, som er prega av det vonde. Brevlitteraturen i Det nye testamente er full av oppfordringar, eller formaningar som dei ofte er kalla, til å leggja av vonde gjerningar og i staden velja ein god og byggjande livsførsel. Berre det at desse formaningane er med i Bibelen, viser at dette ikkje går automatisk – at vi er meir enn tre.

Men rekkjefølgja er viktig. Bibelen seier ikkje: Viss du er god mot dine medmenneske, så kan du få vera eit Guds barn. Den sei-

Artikkelforfatter Unndis Bergås er psykolog ved Haraldsplass diakonale sykehus. FOTO: PRIVAT



er: Sidan du er eit Guds barn, så likna på Far din – ver kjærleg (Ef. 5, 1-2). Les gjerne heile kapitel 4 og 5 i Efesarbrevet i samanheng. Heilt gratis og ufortent får vi koma inn i denne barnerelasjonen til vår Skapar som Vår Far. Vi kan aldri bli meir eller mindre kristne. Anten er vi Guds born ved trua på Jesus, eller så er vi det ikkje fordi vi ikkje har tatt imot han. Men det er Guds meining at hans born skal veksa – at vi skal bera frukt.

For å utvikla oss sunt og rett, treng vi kvarandre. Det er i fellesskap vi menneske veks. Også kristne. Tenk at vi skal få vera med og byggja sunne, gode fellesskap, der vi tar imot kvarandre, der vi øver oss i å snakka sant om livet, der vi hjelper kvarandre til å veksa og utvikla oss til å bli meir og meir prega av kjærleik, slik vår Far i himmelen er. ●

Kveldsmesser og nytt tilbud til utviklingshemmede



Det skal denne høsten være fire kveldsmesser i Ytrebygda kirke. Kveldsmessene er for alle - ungdommer, voksne og eldre.

Det blir sang, musikk, fast liturgi med kort preken og lys-tenning. Kveldsmessene starter kl. 19 og varer vel en time. For kveldsmessene – fra kl. 17.30 – inviterer Fana diakoni-

utvalg beboere i bofellesskap, brukere av botjenestene og pårørende til «KirkeKafé». Der blir det salg av kaffe og kaker, sang og musikk og litt aktiviteter på kirketorget.

Alle ønskes hjertelig velkommen til Ytrebygda kirke:

- Søndag 8. september
- Søndag 6. oktober
- Søndag 3. november
- Søndag 15. desember

GREPET av Guds plan

BIOGRAF: – Jeg imponeres av hans mot, hans pågåenhet; det at han aldri gir opp. John Wesley er virkelig en mann som kjemper mot mye, både rundt seg og inni seg, sier Bjørn Olav Hammerstad. FOTO: HANNE KRISTIN PEDERSEN

Bjørn Olav Hammerstad har gjort en viss suksess med barnebokserien om skoleeleven Maja Mill. Nå er han ute med en ny bok for barn og unge, men denne gangen i form av en biografi.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Hammerstad kommer opprinnelig fra Nordhordland, men har bodd de siste ti årene i Bergen.

– Jeg er en lykkelig gift tobarnsfar, barnebokforfatter og journalist i Dagen, sier han når jeg ber ham fortelle hvem han er.

– **Og nå også biograf?**

– Det blir ikke helt riktig. Jeg har bare skrevet om én person, og vet ikke om det er nok til å kunne kalle meg for biograf.

– **Hvem var John Wesley?**

– I utgangspunktet var han en anglikansk prest som hadde større planer enn den anglikanske kirken. Allerede som femåring ble han grepet av Guds plan med livet hans slik han opplevde det.

– **Hvordan det?**

– Han ble reddet fra en brann.

En ild

Slik begynner også boken. Alle Wesleys søsken blir reddet ut av familiens hus da det begynner å brenne, unntatt John. Han blir likevel, nærmest på mirakuløst vis, reddet ut, noe som får moren hans til å utbryte de ordene han aldri skulle glemme: «*Du, John, er en ild som er revet ut fra brannen*».

– Allerede da fikk han en følelse av at Gud hadde en større mening med livet hans. Han skulle være en ild; sette mennesker i brann for Jesus og det gode budskapet.

– **Er Wesley en inspirasjon også for deg?**

– Ja, men det er litt vanskelig å bli kjent med han. Hvis du leser hans egne ord i den loggboken han førte hver dag, så er de nesten rensket for følelser.

Gir aldri opp

Journalen er full av ren faktainformasjon som hvor han prekte og hvor han ga mat til de fattige.

– Så jeg måtte gjøre noen grep for å komme tettere på han, nettopp for at han skulle bli en inspirasjon. Derfor valgte jeg å skrive boken i jeg-form, slik at den blir mer lik en roman. Det blir litt som om John selv hadde skrevet boken.

Boken følger John Wesley fra brannen og frem til han er vel 40 år.

– Jeg er selv 39, så stemmen hans i boken er på samme alder som meg.

– **Blir du påvirket av tankene hans?**

Hammerstad ser opp i luften et øyeblikk, og tenker seg om før han svarer.

– Kanskje mer av hans mot, hans pågåenhet; det at han aldri gir opp. Det imponerer

meg. For han er virkelig en mann som kjemper mot mye, både rundt seg og inni seg.

Gud elsker John

John Wesley var godt voksen før han ble helt overbevist om at han var et Guds barn. Dette skjer først etter at han kommer tilbake fra et mislykket USA-opphold. Han har da brutt med kjæresten Sophia Hopkey, og begrunnet dette med at han skal vie seg til Gud og tjenesten.

– Han var ganske streng med seg selv, helt til han fikk en vishet om at han var et Guds barn. Så det var nok et tårevått farvel med Amerika.

Hjemme igjen går han på et åpent møte i Aldersgate Street, der en mann leser fra Martin Luthers utlegning av romerbrevet. Da går det opp for han at det ikke er hans gaver til de fattige, hans faste, eller hans iver etter å dele budskapet med mennesker som gjør han til et Guds barn. Det er nok bare det at han er John. Og Gud elsker John. «Jeg kjente mitt hjerte bli forunderlig varmt» skriver han i loggboken.

Å hvile i nåden

Fra før finnes det flere biografier om John

Dette er nok den letteste og mest spennende inngangen til å bli kjent med John Wesley.

Wesley, også for barn, men Hammerstad mener likevel at hans bok skiller seg noe fra de andre.

– Jeg vil påstå at det ikke er noen bøker om han som er skrevet like lett og levende som denne, sier han.

– Dette er nok den letteste og mest spennende inngangen til å bli kjent med Wesley.

– Har han noe å si oss i dag?

Hammerstad tenker seg om en stund før han svarer.

– Det er umulig å svare nei på det spørsmålet. Naturligvis har han det. Wesleys personlige åndelige erfaring er like verdifull i dag. Kristendommen handler om å hvile i nåden og at troen er nok.

Pioner

– Hva med ikketroende? Har han noe å si til de?

– Ja, det mener jeg. John Wesley var en av pionerene når det gjaldt å opprette rettigheter for arbeiderne. Mange mener at oppbyggingen av Labour i England var sterkt inspirert av Wesley-bevegelsen.

John Wesley skrev også en bok med gode medisinske råd til folk flest, opprettet helsestasjoner rundt i England og slapp til kvinner i ledende stillinger. Hemmeligheten hans var å opprette mange små klubber der alle spyttet penger inn i en felles kasse. Dette gjorde det mulig å bygge kirker, samfunnshus og velferdstiltak.

– Det han stod for, var på en måte en tidlig form for sosialdemokrati, mener Hammerstad.

Ingen familiemann

– Fikk han familie?

– Dette er en ganske tragisk del av hans historie. Han giftet seg etter hvert med Molly Vazeille, men hadde aldri tid til henne siden han hele tiden var på reise.

Til slutt forlot hun ham, og han levde alene de siste syv årene av sitt liv.

– Mange har nok tenkt at han burde ha giftet seg med Sophia Hopkey, men da hadde vi nok ikke fått denne bevegelsen. Kanskje han ikke burde ha giftet seg. Han var ingen familiemann.

– Man kan vel si at han var gift med bevegelsen?

– Absolutt. Og dette var en bevegelse som fikk stor betydning for det britiske samfunnet, og senere også for USA.

Wesleybevegelsen spredde seg raskt i USA, og ble grunnlaget for Metodistkirken. Dette skjedde først etter Wesleys død.

Guds barn fra fødselen

– Han var hele sitt liv tro mot den anglikanske kirken. Det Wesley ville, var å reformere den. Etterfølgeren hans innså at dette ikke var mulig, og stiftet Metodistkirken etter hans død.

– Er du metodist?

– Ja, faktisk. Jeg ble døpt der som barn, men har stått utenfor i mitt voksne liv. Men for fire år siden vendte jeg tilbake.

Metodistkirken har to menigheter i Bergen. Hammerstad er med i Centralkirken, som har tilhold i et hvitt murbygg på hjørnet like ved Fløybanen.

– Hvordan skiller den seg fra Den norske kirke?

– De to er veldig like, men dåpen er annerledes. Metodistkirken doper barna fordi de er Guds barn; den lutherske fordi de skal bli Guds barn.

Tror på forutbestemmelse

– Er det andre ting som er annerledes?

– Du kan si at metodistkirken har mange paralleller til den anglikanske. Troen på nåden er den samme, mens troen på forutbestemmelse nok er sterkere i metodistkirken enn i den lutherske. De reformerte metodistene tror folk er forutbestemt til frelse.

Hammerstads bok om John Wesley er for øvrig valgt ut som månedens bok i Tripp Trapp-klubben, som er en barnebokklubb eid av Den norske kirke. I mai kom den ut i Danmark, og den tyske oversettelsen er straks ferdig. Flere land vil følge, blant annet USA.

– Jeg har solgt bilen min og kjøpt svigermors gamle Toyota for å få råd til en engelsk oversettelse, forteller han.

Ny ungdomsbok

– Du skriver også barnebokserien om den geskjeftige Maja Mill. Når kommer del tre?

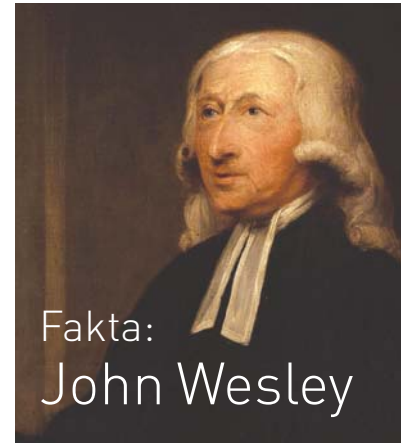
– Jeg har sendt den til forlaget, så den kommer nok til skolestart.

Hendelsene i den første Maja Mill-boken var lagt til et skolemiljø, mens handlingen i den andre boken foregikk i villmarken. I del tre er hun tilbake på skolen. Rektor Greftegreff har mistet sin verdifulle røde eske, og har utlovet en dusør på 10.000 kroner til den som finner den. Vennskapet mellom Maja, Edgar og Kim blir satt på prøve. Hvordan det går? Hammerstad blir kryptisk.

– Du kan skrive at Majas fantasi nok en gang skaper problemer for henne.

– Men det går bra til slutt?

– Det går alltid bra til slutt. ●



Fakta: John Wesley

- John Wesley (1703-1791) ble viet som prest i Den anglikanske kirken, men er mest kjent som den som gikk foran i grunnleggelsen av Metodistkirken.

- Som misjonær i USA opplevde han at forkynnelsen var til liten nytte. Hjemme igjen opplevde han det han kalte en personlig vekkelse, og begynte som en følge av dette en egen forkynnelse.

- Sammen med broren Charles Wesley og George Whitefield arrangerte de friluftsmøter som samlet store tilhørerskarer og førte til en stor vekkelse.

- En dogmatisk dissens om den kalvinske læren om predestinasjon (forutbestemmelse) førte til brudd med Whitefield. Wesley forkynte at Guds nåde gjaldt alle.

- Under Wesleys lederskap ble metodistene normgivende innen flere store samfunnsproblemer, som fengselsreform og avskaffelsen av slaveriet.

- I pamfletten «Thoughts about slavery» skriver han blant annet: «Friheten er et hvert menneskes rettighet, (...), og ingen menneskelig lov kan ta fra et annet menneske en rettighet det er gitt av naturens lov».

- John Wesley var opprinnelig motstander av at tilhengerne skulle forlate den anglikanske kirke, men tok selv flere avgjørende skritt i 1784 da han gjorde ordinasjoner og fikk metodist-samfunnet juridisk anerkjent. Selv ble han værende innenfor Den anglikanske kirken. ●

Kampen for kloden

Er vi velgere slik politikerne tror, at vi gir blaffen i klimaet, bare vi får mer og mer å shoppe for? Hvis vi er slik, vil våre barn og barnebarn i beste fall bli oversvømt av klimaflyktninger. I verste fall blir de klimaflyktninger selv – hvis det da er noe sted å flykte til.

AV: JON ANDREAS HASLE



meninger

Den norske kirke har vært med på å dra i gang aksjonen Klimavalg 2013, men foreløpig har aksjonen hatt lite gjennomslag. Både politikere og velgere ser ut til å stikke hodet i sanden og late som om vevstanden vår bare kan vokse og utslippene fortsette, uten at det får konsekvenser for klima og livsvilkår.

Ikke godt nok

Riktig nok viser en meningsmåling at sju prosent av oss synes at Stortingets klimaforlik er for dårlig, og at norske klimamålsettinger fram mot 2020 må skjerpes. Men hvorfor sier vi da ikke dette høyt og tydelig, slik at det blir en hovedsak i valgkampen?

Hovedproblemet med global og norsk klimapolitikk er at politikerne sier de vil begrense den globale oppvarmingen til to grader, men ikke er villige til å gjøre de tiltakene som er nødvendig.

Oppnåelig mål

En temperaturstigning på to grader er målet som ble vedtatt på klimatoppmøtet i København i 2009. To grader er valgt fordi det er mulig å oppnå, ikke fordi det er uskadelig eller ufarlig. Det er grunn til å regne med at to grader betyr redusert tilgang på vann og betydelig reduserte avlinger i utsatte regioner. Millioner flere mennesker vil bli utsatt for malaria i Afrika. Vi vil oppleve en vesentlig reduksjon av biomangfoldet og økt smelting av innlandsisen på Grønland, med tilhørende havnivåstigning.

Enige om å bli enige

Mulighetene til å begrense den globale oppvarmingen til to grader, forsvinner raskt. Dette har vi visst lenge. 97 prosent av verdens klimaforskere, FNs klimapanel, Det internasjonale energibyrådet og Verdensbanken har fortalt oss det. Utslippene må reduseres nå; det holder ikke å bli enige i 2015 om en avtale som skal tre i kraft i 2020. De globale utslippene av klimagasser har økt med rundt tre prosent hvert år de siste årene. Fortsetter dette, er det mer sannsynlig at temperaturen stiger med 5-6 grader.

– Det vil gi en verden som best kan beskrives gjennom science fiction, sier Svein Tveitdal, tidligere FN-direktør og nå styreleder i Klimavalg 2013.

Snart for seint

I følge FNs klimapanel og Det internasjonale energibyrådet vil kommende stortingsperiode bli avgjørende for hvordan Norge vil bidra til å nå togradersmålet. I 2017 kan det være for seint. Fortsetter utslippene å øke med 23 prosent hvert år fram til 2020, er det bare i teorien mulig å redusere oppvarmingen til to grader. Det er derfor det er nå, etter stortingsvalget til høsten, vi trenger politikere som tar solidaritet mellom generasjonene på alvor og straks griper tak i vår tids største kollektive utfordring; å lukke det veldige gapet mellom de klimatilstandene som er nødvendige, og de som faktisk blir iverksatt. Hva skal vi si til barnebarne hvis vi svikter nå? ●

Jon Andreas Hasle er redaktør i Talefoten, lokalbladet utgitt av Grefsen menighet. Han er også engasjert i den kristne organisasjonen Aeropagos Norge.



VÅR BLÅ JUVEL: Vår tids største kollektive utfordring er å lukke det veldige gapet mellom de klimatilstandene som er nødvendige, og de som faktisk blir iverksatt. Hva skal vi si til barnebarne hvis vi svikter nå? FOTO: NASA/APOLLO 17-MANNSKAPET

Fakta: kampanjen «Klimavalg 2013»

- Kampanjen «Klimavalg 2013» ble satt i gang av Besteforeldrenes klimaaksjon, og er i skrivende stund en allianse av 86 organisasjoner fra fagbevegelse, arbeidsgivere, akademikere, miljøbevegelse og kristne organisasjoner – blant andre Den norske kirke og Den norske kirkes presteforening, Det norske misjonsselskap, Himalpartner og stiftelsen Korsvei.
- Aksjonen arbeider for at Norge skal ta sin del av ansvaret for klimaet ved å kutte Norges utslipp på hjemmebane, blant

annet ved at utvinningstempoet for olje og gass reduseres.

- Det internasjonale energibyrået (IEA) meldte nylig at to tredjedeler av verdens kjente ressurser av olje og gass må bli liggende de neste 40 årene, dersom vi skal klare å begrense varmeøkningen til to prosent.
- Det må legges til rette for at folk flest kan leve klimavennlige liv, med bedre kollektivtilbud, nye grønne arbeidsplasser og energiøkonomiske hus.



- Politikerne må lukke det veldige gapet mellom de klimatiltakene som er nødvendige, og de som faktisk blir iverksatt.
- Mer informasjon:
www.klimavalg2013.no
www.besteforeldreaksjonen.no


Partiene under «klimalupen»

Organisasjonen Framtiden i våre hender har, på vegne av Klimavalg 2013, vurdert de ulike partienes klimapolitikk. Her er deres vurderinger og tallkarakterer.

 **Miljøpartiet De Grønne**
Setter klima foran alle andre samfunnsinteresser og vil kutte utslipp ved å halvere oljeproduksjonen innen 2020. **Karakter: 6**

 **Kristelig Folkeparti:**
Vil ha mer rettferdig fordeling av verdens ressurser, og satse på klimatiltak også i fattige land. Men tar ikke tilstrekkelig hensyn til klima i oljepolitikken. **Karakter: 5**

 **Arbeiderpartiet:**
Vil være pådriver for en internasjonal klimaavtale og klimatiltak i fattige land. Men vil fortsette med storstilt satsing på olje, også utenfor Lofoten og Vesterålen. **Karakter: 3**

 **Venstre**
Vil satse på fornybart, verne Lofoten og gjøre det lett for folk å ta klimavennlige valg i hverdagen. **Karakter: 6+**

 **Rødt:**
Vil satse på energisparing og arbeidsplasser i grønn industri. Men sier lite om hvordan Norge kan bidra til utslippskutt i fattige land. **Karakter: 5**

 **Høyre:**
Vil ha en forpliktende klimapolitikk og investere i teknologi for et lavutslippssamfunn. Men vil forlenge oljealderen og åpner for oljeutvinning i Nord-Norge. **Karakter: 3+**

 **Sosialistisk Venstreparti**
Vil ha klimareform for redusert oljeutvinning, oljefritt Lofoten og miljøvennlig transport. **Karakter: 6+**

 **Senterpartiet:**
Vil styrke samspillet natur-samfunn og skape grønne arbeidsplasser i klimavennlig industri. Men mangler tiltak for å kutte store utslipp, spesielt innen olje- og transportsektoren. **Karakter: 4**

 **Fremskrittspartiet:**
Vil investere i fornybar energi og rense kullkraftverket på Svalbard. Men tviler på klimavitenskapen og vil åpne Lofoten, Vesterålen og Senja for oljevirkosomhet snarest. **Karakter: 2**



Kyrkja kallar til handling for s

Berre eit tydeleg og vedvarande folkeleg press kan sørgja for at klima blir eit tema som betyr noko ved stortingsvalet.

AV SIGBJØRN GRØNÅS OG GUNNAR KVÅLE

I Kyrkjemøtets vedtak om skaparverk og berekraft står det mellom anna at «*hele Den norske kirkes engasjement for skaperverk og berekraft har sitt utspring og henter sin kraft i troen på den treenige Gud: Gud skapte og opprettholder fortsatt all sin skapning. Gud skapte mennesket av jorden, og vårt liv er vevd sammen med jordens liv.*»

Fleire grøne kyrkjelydar

Vedtaket seier vidare: «*I Jesus Kristus vil Gud forsona verden og hele skapningen med seg. Ånden kaller og opplyser oss, og hjelper oss å leve i respekt for skaperverket. Menneskets avhengighet av jorden må avspeiles i hvordan vi ivaretar vårt ansvar som forvaltere av skaperverket. Mennesket er skapt i Guds bilde, og er en del av skaperverket. Vi er kalt til et liv i nestekjærlighet. Bevaring av skaperverket handler om økt livskvalitet for oss alle.*» Kyrkjemøtet utfordrar her både bispedømeråd og kyrkjelydar. Eit mål er å dobla talet på grøne kyrkjelydar innan utgangen av 2013. Det skal opprettast «grøne» kontaktpersoner i alle kyrkjelydar og ein blir oppmoda til å ha egne fagdagar om miljø og klima.

Kyrkjemøtet oppmodar til politisk handling

Kyrkjemøtet utfordrar alle politiske parti til å føra ein klimapolitikk som gjev raske reduksjonar i klimagassutslepp, samtidig som ein sikrar naudsynt utvikling for fattige land. Kyrkjemøtet oppmodar Storting og Regjering til å prioritera betydelige kutt i klimagassutslepp i Noreg og å ta nye initiativ på den internasjonale arenaen. Klimarettferd kan ein berre nå dersom industrialiserte land bidrar til å finansiere fattige lands behov for



KLIMAVAL: «Vårt råd ved årets stortingsval er difor å bruka stemmeretten på politikarar og parti som set miljøpolitikk øvst på dagsorden», skriv Gunnar Kvåle (t.v.) og Sigbjørn Grønås. Grønås er professor i meteorologi, Geofysisk institutt, UiB, Gunnar Kvåle er professor emeritus, Institutt for global helse og samfunnsmedisin, UiB.

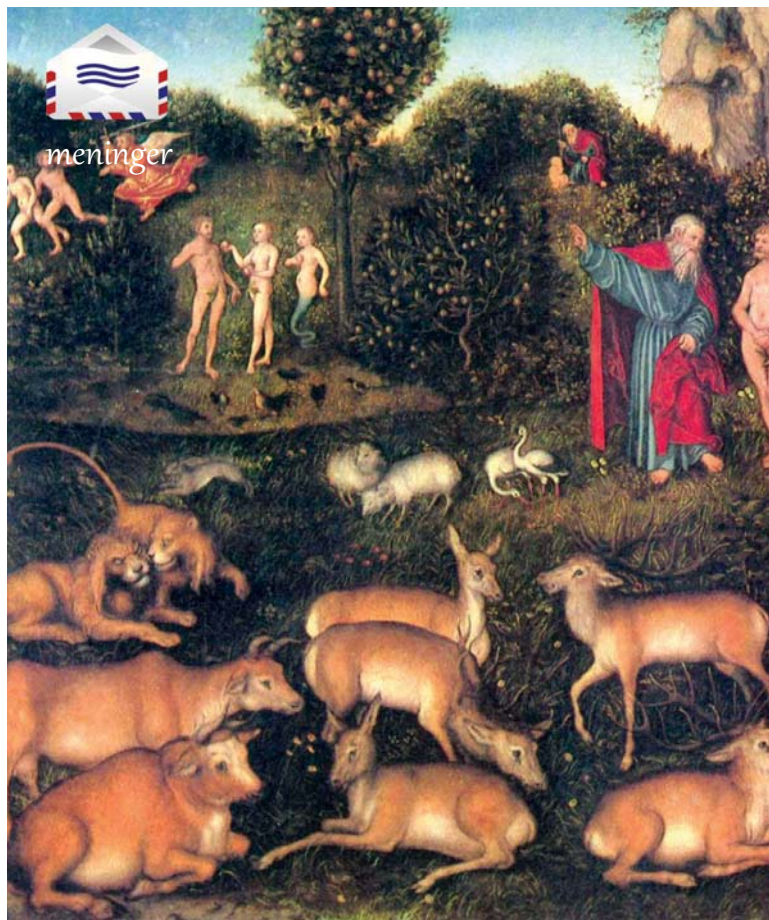
FOTO: KLIMAVALG 2013

klimatilpassing og fattigdomsbekjemping. Finansiering av klimatilpassing må koma i tillegg til annen bistand. Kyrkjemøtet krev vidare ei opprydding i offentlege norske investeringar. Det må leggjast overordna vekt på etiske retningslinjer basert på omsyn til miljø, forbruk og rettferd.

Ein jordvendt kristen praksis

Kyrkjemøtet utfordrar også den einskilde ved å oppmoda til å øva oss på ein jordvendt kristen praksis, og til å vera bevisste på kva me kan gjera i våre egne liv, både som samfunnsborgarar, forbrukarar og medmenneske. Oppmodingar med utgangspunkt i ulike bibelord er nemnde, som til dømes:

- *Kjenn etter om du har gjort deg avhengig av materielle goder som skadar deg sjølv eller andre.*
- *Gje raust i ofringar og lag forpliktande avtalar om å støtta ein eller fleire kyrkjelege eller humanitære organisasjonar.*
- *Lag eit klimarekneskap for deg og familien din og finn ut korleis du kan kutta energibruk og klimautslepp.*



PARADIS PÅ JORD: «Menneskets avhengighet av jorden må avspeiles i det blant anna i Kyrkjemøtets vedtak om skaparverk og berekraft.

- *Lag ein spareplan for å finansiera investeringar i reinare energibruk.*
- *Set deg inn i kva ulike politiske parti meiner om klimarettferd, miljø og arbeid mot global fattigdom og legg vekt på dette når du skal røysta ved val.*
- *Følg med om klimaplanar i kommunen du bur i blir gjennomførte.*

Valet 2013 som klimaval

Kyrkja og mange andre kristne organisasjonar er med i aksjonen «Klimavalg 2013» der over 80 ulike organisasjonar samarbeider om å gjera valet i 2013 til eit klimaval. Bakgrunnen for dette er den klåre bodskapen frå FN's klimapanel og andre autoritative instansar om at klimagassutsleppa må reduserast raskt og omfattande. For å ha ei rimeleg von om å avgrensa den globale oppvarminga til mindre enn to

grader, kan me berre bruka om lag ein femdel av kjente reserver for olje, kol og gass. Sjølv ein auke på to grader vil gje svært alvorlege klimaskader.

Ei oppskrift på katastrofe

Den kjende klimaforskaren ved NASA, professor James Hansen, kallar to graders stigning ei oppskrift på katastrofe, og FN's klimasjef meiner at grensa må setjast til mindre enn 1,5 grad. Det gjeld å hindra at endringane blir så store at sjølvforsterkande prosessar vil gje oss ei anna jord enn den me kjenner i dag. I denne situasjonen skulle ein venta at Noreg ville fylgja FN si oppmoding om at rike land må redusera sine utslepp med mellom 25 og 40 prosent innan 2020 i forhold til 1990. Klimameldinga og klimaforliket gjev i beste fall ein reduksjon i Noreg på 10 prosent, truleg mindre. Berre eit tydeleg

skaperverket



hvordan vi ivaretar vårt ansvar som forvaltere av skaperverket» står
MALERI AV LUCAS CRANACH DE, 1536

og vedvarande folkeleg press kan sørgja for at klima blir eit tema som betyr noko ved stortingsvalet.

Ulike kristne grupper er samde i klimasaka

Leiarane for dei store misjonsorganisasjonane; Det norske misjonsselskap, Normisjon og Norsk Luthersk misjonssamband; la nyleg fram sine syn på klimautfordringane i eit tankevekkjande innlegg i avisa Vårt land. Under overskrifta «Samfunnet har gått seg vill» skriv dei mellom anna: «Vi må vende oss bort fra et forbruk som belaster Guds skaperverk og gjør oss til avgudsdyrkere». Dei etterlyser ein samfunnsmodell som ikkje baserer seg på fortsatt vekst og forbruk, men som «gir sann mellommenneskelig vel-

stand uten fortsatt økonomisk vekst for oss rike». Dei lyfter fram gode kristne ideal som nøysemd, nestekjærlig og arbeid.

Bruk stemmeretten!

I sum er det godt å sjå at Kyrkja og kristne menneske tek tak i desse dei største utfordringane me som menneske i dag står overfor. Me er kalla til personleg å ta ansvar og arbeida for naudsynete endringar som må til, både i eige liv og i samfunnet, slik at fattige som lever i dag og generasjonane som kjem etter oss skal kunna få eit liv med akseptable levekår, som også dei har krav på. Vårt råd ved årets stortingsval er difor å bruka stemmeretten på politikarar og parti som set miljøpolitikk øvst på dagsorden. ●

Kulturtipset:

Grønne drømmer

Jeg har alltid vært glad i romaner som forteller om steder som ikke finnes annet enn i forfatterens fantasi.

AV MAGNE FONN HAFSKOR

En egen tradisjon innen denne sjangeren er utopier, fortellinger om idealsamfunn der menneskene lever i harmoni med hverandre og omgivelsene.

Platon skrev om en slik idealstat i dialogen «Staten», skrevet rundt år 380 f.Kr. Her beskriver han en samfunnsordning der ressursene er rettferdig fordelt, og der menneskene gjennom utdanningssystemet siles ut i klasser tilpasset hver enkelts potensial. Systemet gjaldt alle samfunnsborgere, uavhengig av kjønn og tidligere klasseinndeling, og skulle sikre at alle fikk sjansen til å realisere seg selv - uten at det stod i motsetning til fellesskapets beste.

Ordet «utopia» er en sammensetning av de greske ordene for «ingen steder» og «et godt sted»; noe som gir mange muligheter for tankesprang. Ordet er laget av den britiske filosofen Thomas More, som skrev romanen «Utopia» (1516). Denne ganske uleselige boken (jeg har prøvd) omhandler øystaten Utopia, en republikk der all eiendom er felleseie og der innbyggerne lever et nøye regulert liv til fellesskapets beste.

«Stafettpinnen» gikk deretter videre til Thomas Campanella, som i sitt filosofiske verk «Solens by» (1602) beskriver et idealsamfunn bygget rundt likhet, brorskap og kunnskap. Det mest kontroversielle i denne boken er måten dette samfunnet skiller mellom kjærlighet



og sex. Reproduksjon er her samfunnets ansvar, og ikke overlatt til tilfeldighetene. Sir Francis Bacon skrev også en bok om et utopisk øysamfunn (øyer går igjen i denne litteraturen). I romanen «Det nye Atlantis» (1627) tar han oss med til Bensalem, der innbyggerne har bygget et samfunn basert på «generøsitet, opplysning, verdighet og prakt, fromhet og god samarbeidsånd».

James Harrington tok opp tråden med «Det oseanske samveldet» (1656), og tradisjonen fortsatte helt inn i vår egen tid gjennom Étienne Cabet's «Reise til Ikaria» (1842), Samuel Butlers «Erewhon» (1872), «Nyheter fra Ingensteder» (1890) av William Morris og den idylliske «Øyen» - som var den siste romanen Aldous Huxley fullførte før han døde i 1963.

Min inngangsport til sjangeren var ingen av de overnevnte. Som ung gymnasiast kom jeg derimot over to bøker av Ernest Callenbach: «Ecotopia» (1975) og «Ecotopia Emerging» (1981). Jeg husker ennå hvordan jeg lå våken til langt på natt, mens jeg slukte denne fortellingen om et alternativt USA - der California løsrev seg og etablerte nasjonen Ecotopia. Her levde menneskene i pakt med naturen, omgivelsene og hverandre. Visjonen om fremtiden hadde fått en farge. ●

Vil du gi noe av tiden din til mennesker som trenger en å snakke med?

Da kan du bli frivillig medarbeider på Kirkens SOS! Vi trenger mennesker som vil prate med medmennesker som har det vanskelig. Oppgaven din er å lytte og tenke høyt sammen med den som tar kontakt. Du skal ikke gi råd eller løse den andre sine problem.

Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654
epost: bjorgvin@kirkens-sos.no Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 **Kirkens SOS**



Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*



Husk på dåpsbarna!

**Gode bøker og
god musikk får du hos**



Bok & Media Vestbok

Vetrlidsallmenningen 1

tlf. 55 31 79 63 post@vestbok.no

www.vestbok.no

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as



DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet



DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*



Knut Helge
Polden



Espen
Polden



Tom
Wilson



Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50



Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.



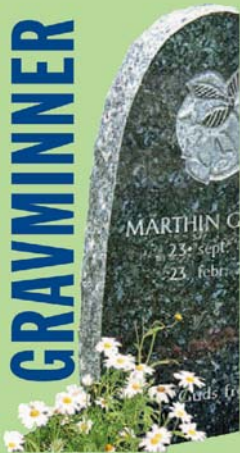
MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Stor utstilling
Katalog sendes.
Sjekk prisene!
Navnetilføyelser.

GRAVMINNER



EIKNER
NATURSTEIN AS
Ulsmågv. 27
Tlf. 55 98 70 00
www.eikner.no

Bønneliste

Vi ber/takker for:

August 2013

«For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det.» MATT. 6,8

Vi ber/takker for:

Uke 35: - Familiearbeidet og fredagstaco.

Uke 36: - Barne- og ungdomsarbeidet vårt – og for frivillighetskoordinatoren.
- Skolestartgudstjeneste for 6-åringer.

Uke 37- Alle sørgende og sorgarbeidet i menigheten og prostiet.

Uke 38: - Medarbeiderne i menigheten, de nye konfirmandene og kateketene våre.
- Trosopplæringen og alle vi møter gjennom den.

Uke 39: - Diakonens dag 29. sept. - og for diakonen.
- Alle som er syke eller som strever med andre ting.



Uke 40: - Gudstjenestene og bibeltimene, prestene og deres tjeneste. - Kirkeskyss med sjåfører og brukere.

«Skal eg takle livet, treng eg å be, få falda henda. Så opple-
ver eg at dei falda hendene
vert til eit hus når eg fryr.»

LEVI HENRIKSEN

Byttestasjon på Sesam

I samarbeid med Ytrebygda Asylmottak er det opprettet byttestasjon på Sesam. Tilbudet er for asylanter og andre

som trenger hjelp til anskaffelse av klær, til barn og voksne. Rene og skikkelige klær kan doneres. Tid/sted: Hver onsdag 10.30–13.30 på Sesam, Wollert Konowsplass 1 (Gult

hus ved innkjørselen til kommunehuset).



Kontakt: Ingfrid Fonn

55561192 - www.sesamist.com



Sparebanken Vest

Hvem-hva-hvor i Birkeland menighet

Tlf.: 55 36 22 80 - E-post: birkeland.menighet@bergen.kirken.no - Faks: 55 36 22 99 - Boks 152, Nesttun, 5852 Bergen - www.birkelandmenighet.no

Ta gjerne direkte kontakt med ansatte. Hvis de ikke er til stede er det mulig å legge igjen en beskjed.

Besøksadresse:

Hardangerveien 5 B, Nesttun

Menighetshuset - Øvsttunveien 29

Bestilling av lokaler: 55 36 22 81
birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Spørsmål om gravstell?

55 59 39 00 - kirkegaard@bkf.no

Dåp, vielse og begravelse:

Kirketorget 55 59 32 10
kirketorget@bergen.kirken.no

Sokneprest:

Ivar Braut: 55 36 22 82
ivar.braut@bergen.kirken.no

Kapellan:

Kjersti G. Norheim: 55 36 22 92
kjersti.norheim@bergen.kirken.no

Prest/prosjektleder Sædalen

Leidulf Øy: 55 36 22 84
leoy@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Sædalen

Sigrid Trætteberg Fahlvik 55 36 22 91
sigrid.trætteberg.fahlvik@bergen.kirken.no

Seniorprest:

Rune Joar Kysnes: 55 36 22 83
rune.kysnes@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder:

Eli Heggdal: 55 36 22 81
eli.heggdal@bergen.kirken.no

Diakon

Linda Bårdsen: 55 36 22 85
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Kateket:

Carina Ø. Søfteland: 55 36 22 88
carina.softeland@bergen.kirken.no

Kateket:

Ingunn Myklebust: 55 36 22 87
ingunn.myklebust@bergen.kirken.no

Kantor:

Harald Holtet: 55 36 22 86
harald.holtet@bergen.kirken.no

Kirketjener: 55362289

Menighetsrådsleder

Marit Serine Robbestad Skeie
55 36 22 81 (menighetskontoret)

Frivillighetskoordinator/ungdomsarbeid

Hilde Wolter: 55362290
hilde.wolter@bergen.kirken.no

KRIK- Nesttun

Tarjei S. Madland: 980 49 195
tarjeisvama@hotmail.com
nesttun.krik.no - Facebook > KRIK Nesttun

Birkeland I. KFUK-speidere:

Lise Strøm Nilssen: 97 63 63 32

1.Øvsttun speidergruppe NSF:

Bjørn Erik Liland: 907 10 880

Birkeland Y's Men's Club

Harald Anton Aase Tlf.: 993 57 007

Nesttun mannsforening for NMS

Stein Wivestad: 55 13 46 44

Gave til menigheten?

Kontonummer: 1644.32.89430

Motta epost-nyheter fra Birkeland:

mailman.uib.no/listinfo/birkeland

Hva skjer?



Fredagstaco for hele familien følgende fredager kl.17 på menighetshuset: 30. august, 20. september, 18. oktober og 15. november. ●

Velkommen til nattkafe i menighetshuset, Øvsttunveien 29.



I kafeen er det salg av pizza, brus og andre godsaker. Vi har PlayStation, bordtennis, air hockey, og mye annet gøy dere kan finne på! Eller dere kan selvfølgelig bare slappe av i peisestuen sammen med venner. Nattkafen har åpent kl. 1930 - 2300, men i høst inviteres også du som er mellom 10-14 år til å være med fra kl. 1930-2100.

Plan for høsten 2013

- 6. sept. • 20. sept. • 4. okt. • 18. okt.
- 1. nov. (bowling) • 15. nov. • 29. nov.
- 13. des. og 20. des.

Kirkens bord på Nesttun senter:

Vi starter opp igjen med «Kirkens bord» på Nesttun senter fra 12. september. Hver torsdag kl 12-13, utenom skolens ferier, vil du finne diakonen eller en av prestene ved et av bordene hos Baker Brun, og du er hjertelig velkommen til å slå deg ned for en prat. Det er rom for å prate om løst og fast, og ønsker du en dypere sjelesorgsamtale, kan vi gjøre en egen avtale om det.

Skolestartmarkering for 6-åringer

Vi markerer overgangen fra barnehage til skole ved å dele ut en barnebibel! Vi har en samling torsdag 5. sept kl.17.30-19.00 i kirken, hvor vi leker litt, øver til gudstjenesten, synger og hører fortellinger, lager noe fint og spiser boller! Bibelen deles ut under gudstjenesten søndag 8. sept. Ta med skolesekken, så går vi med den på i inngangsprosessen! Har barnet spesielle behov, er det fint om dere tar kontakt slik at vi kan gjøre dette til en god opplevelse for alle!

Påmelding innen 2. september til cathrine.fosse@bergen.kirken.no
Hjertelig velkommen!



Misjon i Estland

Birkeland menighet har tatt på seg et nytt misjonsprosjekt: «Menighetsplanting» i Estland.

AV KJERSTI GAUTESTAD NORHEIM

Det nordligste landet i Baltikum, Estland, regnes etter sovjettiden for å være et av verdens mest sekulariserte land. Folkekirken, Den estisk evangelisk-lutherske kirke (EELK), levde i mange år under forfølgelser og sterkt press fra sovjetmakten. Den lutherske kirke i Estland er derfor ikke lenger en stor og sterk folkekirke, slik den var i landets første frihetsperiode. At det i løpet av de siste årene har blitt plantet to nye menigheter i denne kirken, er fantastisk!

Menighetsplanteprosjektet i Mustamäe ligger i en bydel i hovedstaden Tallinn, i et område med blokkbebyggelse og store diakonale utfordringer. Tiina Klement er prest og prosjektleder og har gjort - og gjør, en utrolig bra jobb. Da vi besøkte menigheten nå i sommer, fikk vi bli med å se tomten de har fått av kommunen hvor det skal bygges NY KIRKE! En gruppe fra menigheten har

vært på tur til Norge for å se på ulike former for kirkebygg. Arkitektkonkurransen er avsluttet. De har fått inn 31(!) forslag, og det blir utrolig spennende å følge prosessen videre.

Det andre menighetsplante-prosjektet ligger i en liten by utenfor Tallinn, Saku. Byen er bygd opp omkring et av Estlands to store ølbryggeri, Saku bryggeri. I mange år har det vært en liten brødremenighet i byen. Noen eldre mennesker møttes jevnlig i et lite, gammelt hus - og ba. Uke etter uke bad de om at barn og ungdommer måtte få lære å kjenne Jesus. «Vi trodde ikke det kom til å skje» sa en av de gamle, «men vi fortsatte likevel å be». Nå er det nettopp ungdomsarbeidet i Saku som danner grunnlaget for menighetsplante-prosjektet. Ungdomsarbeidet og de gamle i brødremenigheten.

Menighetsplanting i Estland er et spennende prosjekt som vi i Birkeland menighet skal få lov til å være med å støtte både økono-

Kveldsåpent

Felleskap og frivillighet er et av satsningsområdene til Birkeland menighetsråd.

AV ELI HEGGDAL

Mange gode ideer og tanker har blitt satt ut i livet. Birkeland er en av få menigheter som har et eget medarbeiderutvalg. Her arbeider ansatte og frivillige sammen for å sørge for god oppfølging av frivillige og for at det skal etableres god møteplasser i menigheten.

I vår fikk utvalget et nytt oppdrag fra menighetsrådet: Vi trenger virkelig sosiale samlinger for voksne. Er det mulig å lage noen tiltak omtrent fire ganger i året? Kanskje noe kulturelt. Gjerne med litt mat, men med stor takhøyde og muligheter for å slå av en prat.

Utvalget har tatt utfordringen og planlagt tre kvelder i høst, med litt mat og mye mening. Dette skal være til inspirasjon for alle som er engasjert i kirken - og kanskje være en vei inn for den som ønsker å bli kjent med menigheten. Alle tre kveldene er i Birkeland menighetshus, Øvsttunveien 29 kl. 19.

Følg med på www.birkelandmenighet.no og på Facebook.



May Bente Matre.



Karl Dag Bærug.

Høstens program :

• **Fredag 27. sept.:** *Tåler Gud et sant menneske?* Foredrag av May Bente Matre, klinisk sosionom ved Senter for livsmestring ved Haraldsplass. Matre er opptatt av menneskers forhold til tro og tvil, og om utfordringer vi kan møte i hverdagen. Tanken er at kvelden skal være et løft og at alle kan gå hjem med et smil ...

• **Onsdag 23. okt.:** *God å snakke med.* Kurs med Karl Dag Bærug, nestleder i Kirkens SOS Bjørgvin. Ved hjelp av 10 enkle samtaletips kan en få hjelp til å møte de vanligste utfordringene som i samtaler. Erfaringer fra tussensvis av krisesamtaler blir brukt til å bevisstgjøre og endre våre samtalemønstre.

• **Mandag 2. desember:** Adventskvelds for voksne. Kvelden er satt av, men programmet ennå ikke klart. ●



misk og på andre måter, men kanskje mest av alt i bønn. Så vær med å be for menighetene i Mustamäe og Saku, for dem som arbeider der, både ansatte og

frivillige, men ikke minst for alle de menneskene gjennom dette arbeidet kommer i berøring med kirken og får høre evangeliet. ●

Stortingsvalget - med mer respekt for politikerne

Det er noe dypt menneskelig i å leve i fellesskap med hverandre. Når vi nå skal velge det nye Stortinget bestemmer vi som voksne mennesker hvem som skal være våre tillitskvinner- og menn for de neste fire årene.

KOMMENTAR AV IVAR BRAUT

Det er både engasjerende og viktig når vi får det privilegium å stemme på hvem vi vil ha som våre øverste tillitsvalgte. Det er ikke merkelig at følelsene settes i sving, for det handler både om viktige saker og om tillit. Det må være lov å la det koke en del i en valgkamp. Likevel: Jeg synes det er ubarmhjertig og unødvendig å oppleve forakt mot politikere slik det altfor ofte kommer fram. En ting er politikernes egne utblåsinger overfor hverandre. Men jeg tenker mer på oss velgerne og hvordan vi opptrer. Jeg synes vi burde ha en mer menneskelig og forsonende holdning overfor de som tross alt tar på seg en ofte utakknemlig og krevende oppgave. De er jo våre

egne tillitsvalgte, og det blir egentlig å kritisere oss selv når vi sier at politikerne er udugelige. Tvert om er det grunn til å ha respekt for dem som stiller til valg. Vi har alle muligheten til å la oss representere av dem vi synes er best egnet. Når en bruker stemmeretten er en jo representert. Lar en være å stemme, bør en vel helst være stille de neste fire årene. Men for øvrig er det all grunn til å ha en ærlig og direkte politisk debatt både i valgkampen og de kommende fire årene.

Jeg synes vi har gode politikere her i landet. De vil det beste for landet og for innbyggerne og for det meste har vi også en sunn debatt. Men vi bør alle tenke på at det skal være levelig å være politiker. Det har også politikken godt av. *Godt valg 9.september!* ●



Liker du å glede en annen?

Da er besøkstjenesten noe for deg!

Siden våren 2011 har menighetene i Fana samarbeidet om å styrke besøkstjenesten i de lokale menighetene. Vi har ønsket å gå sammen om de større løftene, og har bl.a. holdt tre forskjellige seminarer for besøksvenner og andre frivillige – til inspirasjon og påfyll. Ellers har vi sammen etablert kontakt med det offentlige, slik at de skal vite om dette tilbudet som de fleste menighetene i Fana har. Sammen kan vi gjøre lokalsamfunnet vårt bedre å leve i!

Besøksvenn? I Birkeland menighet ønsker vi flere besøksvenner. Hva med deg? Som besøker får du en fast person du besøker jevnlig etter avtale, og det kan innebære å gå tur, bare prate sammen, følge til lege, gudstjeneste eller liknende. Det vanlige er 1-2 timer i uken eller annenhver uke.

Påfyll. Vi tilbyr oppfølging av diakon/besøksleder, kursing ved Haraldsplass Diakonale Sykehus, inspirasjonskvelder, faglig påfyll og treffpunkt med andre besøkere. Liker du å glede en annen? Da kan dette være en tjeneste for deg!

Besøksleder – noe for deg? Vi er også på jakt etter en person som sammen med diakonen kan være med på å videreutvikle besøkstjenesten. Liker du å se de store linjene? Er du god til å administrere? Har du hjerte for besøkstjenesten? Da er det flott om du tar kontakt med diakon Linda Bårdsen. Vi kan ikke tilby lønn, men du vil få veiledning og oppfølging av diakonen, mulighet for kurs, og påfyll gjennom samarbeidsfora ved Haraldsplass og med de andre menighetene i Fana.

*Spørsmål? Kontakt diakon Linda Bårdsen for en uforpliktende samtale. Tlf. kontor: 55 36 22 85
E-post: linda.bardsen@bergen.kirken.no*

Besøksadresse: Birkeland menighetskontor, Hardangervn 5b, 5224 Nesttun.
Postadresse: Postboks 152, Nesttun, 5852 Bergen

*For Birkeland diakoniutvalg:
Linda Bårdsen (diakon) ●*

Menighetskalender



døpte

Theo-Leander S. Holmelid
Oliver Berget Galleberg
Leonard André Breivik
Ingrid Sofie Walter-Johannesen
Leknesund
Jenny Farr
Kasper Selle Hopland
Philip Blindheim Hilde
Adrian Sunde Amble
Fride Heitmann Økland
Susanne Brynjulfsen Overaa
Josefine Buck Ørgersen
Samuel Brage Moe
Ulrik Cornelius H. Nielsen
Alma Otilie Eriksmoen Gullberg
Synnøve Pettersen Sudmann
Patrick Kristoffersen
Wilhelm Emil Mostrøm
Henrik Wingaard
Aksel Barikmo Stuhr
Erik Ørøug Refsnes
Emil Blindheim Skauge
Noah Baugstød Hammersland
Emilian Langeland
Nikolai Apelthun-Vargas
Thomas McWilliams
Ada Olivia Busengdal Hove
Anne Bruserud Hundvin
Oscar Stordal Geitskaret
Maylinn Dahle Larsen
Kristoffer Markussen Sulen
Ariel Dyrøy Fedøy
Jonathan Moen
Milla Filippa Wiger-Nordås
Sofia Amalie Botnen
Oscar Vestli Haugland
Gabrielle Rolland
Anna Sjurseth Heggland
Hedda Eide Ylvissaker
Andrine Brekke-Molund
Theo Botnevik Lindgren
Jenny Farr
Adelen Lunde Hop
Abel Lund-Mikkelsen
Josefine Tveito
Torbjørn Mølstre Leversen
Jonathan Moen
Hilda Dorthea Oma
Felix Hagen
Mathilde Sæthre Hjartholm
Brage Engtrø
Viljar Kroksveen-Bøe



vigde

Laila Hauso og Øystein Grinde
Vibeke Flygansvær og
Jan Erik Kronheim

Cecilie Thømt og
Ronny Baldersheim
Åshild Huiberts og
Marius Johansen
Anita Granlund og
David Inge Lundberg
Kristine Heimli og
Gjermund Sveinall Øgaard
Lene Marie Sellevoll og
Ruben Soltveit
Tonje Brun og Robin Engstrøm
Karianne Lyngtun og
Kenneth Smørdal
Siril Bergstad Larsen og
Christian Raknes
Tonje Bratland Karlson og
Per Marius Frantzen
Anette Siglen og Knut Bøen
Anna L. Kleppe og Håvard Moe
Veronika Olsen og Bjart R. Vie
Anne Brækkan og Arne Ringøy
Mariola Kopcka og Roy Vikøren



begravelser

Jorunn Haugen
Else Margrethe Eriksen
Edel Karin Bergesen
Elna Kristine Frøtvedt
Berit Anna Osland
Sigrid Berg
Karl Martin Kirkevik
Anne Brita Nøstvold
Arne Villy Bergfeldt
Corneliussen
Torbjørn Aarø
Olga Pauline Evjen
Åslaug Gjerde
Bjørn Emil Olav Samuelsen
Mona Olsen
Asbjørn Jakob Brun
Astrid Revheim
Inger Marie Bahus
Ragnar Bjarne Johannessen
Thor-Birger Olseth
Gunvald Håkon Bruland
Thor Andreas Nøstvold



gudstjenester

Søndag 1. september
11.00: Gudstjeneste med nattverd v. Ivar Braut. Søndagsskole. Kantoret deltar. Presentasjon av nytt misjonsprosjekt i Estland i samarbeid med Det norske misjonssekskap. Takkoffer til misjonsprosjektet. Rut 1,7-11.16-19a (Prekentekest); Joh 15,9-12

Søndag 8. september

11.00: Gudstjeneste med dåp og nattverd v. Kjersti Gautestad Norheim og Rune Joar Kysnes. Søndagsskole. Trosopplæring for 6-åringer. Takkoffer til Kristent Innvandrerearbeid. Matt 11,16-19

Søndag 15. september

11.00: Gudstjeneste med nattverd ved Kjersti G. Norheim. Søndagsskole. Konfirmantpresentasjon. Søndagsskole. Takkoffer til menighetens barne- og ungdomsarbeid. Mark 5,35-43

Søndag 22. september

11.00: Gudstjeneste med dåp ved Ivar Braut. Søndagsskole. Konfirmantpresentasjon. Bobla Ten-sing sitt «salmeteam» er med. Takkoffer til menighetens barne- og ungdomsarbeid. Mark 1,40-45

Søndag 29. september

11.00: Gudstjeneste med nattverd v. Kjersti G. Norheim. Diakonens dag. Konfirmantpresentasjon. Søndagsskole. Sola Fide synger. Takkoffer til diakoniarbeidet i menigheten. Luk 9,57-62 Kirkekaffe.
13.00: Dåpsgudstjeneste

Søndag 6. oktober

11.00: Gudstjeneste med dåp og nattverd ved Ivar Braut. Utvidet forbønnsliturgi. Takkoffer til Sædalen menighetsarbeid. Ef 6,1-4 (Prekentekest) Matt 18,1-11

Søndag 13. oktober

11.00: Gudstjeneste med nynorsk liturgi ved Rune Joar Kysnes. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet. Luk 12,13-21

Gudstjenester i Sædalen

1.sept: Familiegudstjeneste
Gudstjenester søndagene
15.sept., 6.okt. og 20.okt..

Kirkeskyss

Velkommen til gudstjeneste. Vi håper du benytter deg av ordningen med kirkeskyss. Ta selv kontakt med sjåføren den aktuelle søndagen og avtal direkte. Fint om det gjøres fredag eller lørdag.

Sjåførere, høsten 2013

- 29. september kl 11.00: Karl Dag Bærug, 48 03 58 41
- 13. oktober kl 11.00: Kasper Vejen, 41 93 16 04
- 3. november kl 11.00: Ketil Seime, 90 87 20 51
- 24. november kl 11.00: Kasper Vejen, 41 93 16 04
- 8. desember kl 11.00: Karl Dag Bærug, 48 03 58 41

BIBELTIMER

Siste tirsdag i måneden kl. 19.30 i Birkeland menighetshus, Øvsttunveien 29.

I bibeltimene er det gjennomgang av forskjellige deler av Bibelen, og innholdet er gjerne knyttet til aktuelle tema. Etter innledningen er det enkel servering og samtale om temaet. Vi er glade for frammøte også fra andre menigheter!

På programmet denne høsten:

- 27. aug.: Svein Rise, professor ved NLA Høgskolen. «Når Jesus bruker Det gamle testamentet – hva lærer vi av det?» Utgangspunkt. Luk 4,16 ff.
- 24. september. Ivar Braut, sogneprest i Birkeland: «Gud i Det gamle testamentet – hvem er han egentlig?» Del 2. Fortsettelse fra varen 2013.
- 29. oktober: Bård E. H. Norheim, førsteamanuensis ved NLA Høgskolen. «Gjerningene – hva betyr de for livet og troen?» Og hva med ansvaret for skaperverket?
- 26. november: Per Fimreite, pensjonert prost. «Stjernen ledet vise menn til den Herre Kristus hen». Om Guds ledelse.

Velkommen til alle som ønsker å bli mer kjent med bibelen!

Ta kontakt med oss:
Telefon 55 36 22 80.
Epost: birkeland.menighet@bergen.kirken.no